

Echt zien, met heel ons hart en ziel

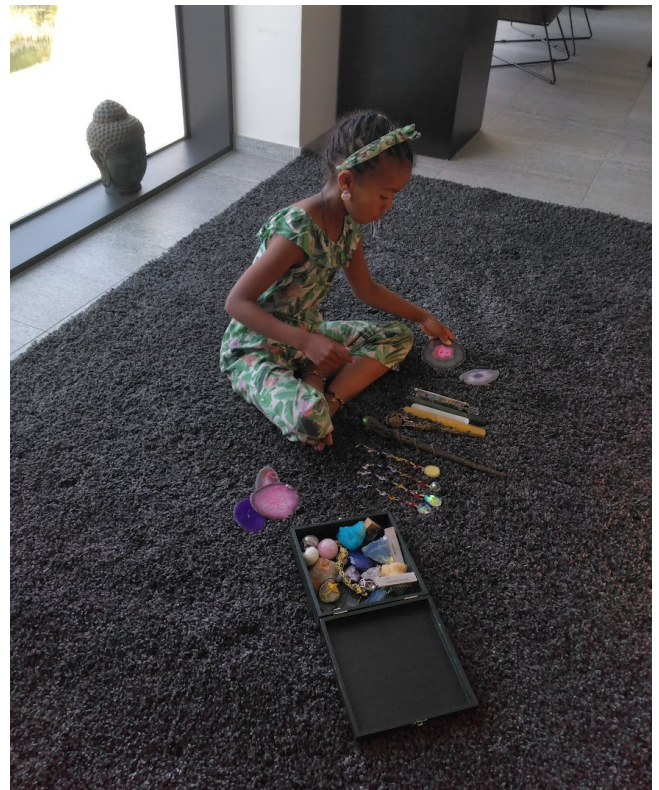
Ilse Wanten

Lieve mensen,

wanneer ik dit schrijf, staat de mystieke maand mei reeds volop in de steigers. De bloemen geuren, de vogeltjes fluiten en tussen de eclipsen door (!) schijnt de zon alsof het reeds zomer was. Elk moment dat ik vrij heb, probeer ik buiten te zijn, in de openlucht. Gelukkig hebben we een terrasje zodat ik me niet eens hoeft te verplaatsen. Handig. Hoewel we in het hartje van de stad wonen, verbaas ik me nog elke dag over de stilte die hier hangt. En wanneer ik naar de potten kijk waarin kleine groene bolletjes – tomaten in wording! - steeds groter worden, overvalt me een diepe gelukzaligheid. Hoeveel jaren heb ik gedacht dat ik wonderen diende te veroorzaken! Nu sta ik hier, uitkijkend over onze kleine vallei, waar de groene bladeren van vijf grote bomen de burenblikken aan de overkant subtiel tegenhouden, en besef ik meer dan ooit dat alles een wonder is, inclusief ikzelf, en dat het simpelweg om een manier van 'zijn' gaat. Een manier van kijken ook. Ogen hebben we om te kijken, maar écht zien, dat doen we met heel ons hart en onze ziel.

Een prachtig voorbeeld van op die manier kijken, werd ons onlangs opnieuw gegeven door niemand minder dan Amy. Het kleine meisje, dat we nu al eventjes volgen voor onze film-documentaire, gaf een heuse demonstratie voor niet een maar wel twee camera's! Na een interview waarin de Nederlandse dame van Spiri-Praatjes (zie Amy's Facebookpagina) allerlei bijzondere vragen stelde, vroeg ze Amy of die eventueel ook een healing op haar wilde toepassen. Zonder zich ook maar een moment van de wijs te laten brengen, stemde Amy toe. Niet veel later bevonden we ons dan ook in een wel heel bijzondere behandel-kamer in de ruimte onder het complex. De securiteit waarmee Amy vervolgens te werk ging, had veel weg van een soort energetische precisie-operatie. Nu weet ik inmiddels uit ervaring dat Amy eender waar kan 'werken' maar dit keer voelde ik dat we tevens gedragen werden door de mooie, heldere sfeer op deze prachtige, unieke locatie. Gebouwd op ettelijke tonnen kristal is Elaisa effectief een energetiserend centrum. En dat heb ik zelf ook letterlijk mogen ervaren.

Nvdr: Elaisa, Energetic Wellness, staat voor Egypte – Lemuria – Atlantis – Inner Source Activation.

In verbinding met de prachtige natuur van het Nationaal Park Hoge Kempen omringt onze wellness je met verschillende stijlen, beelden en symbolen uit zeer oude wereldculturen.

Een verstillings die doorwerkt tot diep in je lichaam en je helpt om een nieuwe balans te vinden, vol energie.

Op het moment dat ik het indrukwekkende gebouw aanschouwde en er vervolgens binnenstapte, voelde ik een verbinding met deze plek en met mezelf die nog het best kan worden beschreven als het waarnemen van harde (compacte) fel witte lichtstralen. Aangename rillingen zorgden ervoor dat de haartjes op mijn armen spontaan rechtop gingen staan. Voor mij een duidelijk teken van 'doorstroming', van verhoogde energetische activiteit.

Later, toen de voorbereidingen voor Amy's healing eenmaal in

volle gang waren, vroeg de sympathieke eigenaar – de bouwmeester van dit gebouw - aan mij of ik misschien... Voor ik het goed en wel besepte, lag ik al op een zacht matje op een van de stenen tafelen die in de ruime kamer stonden opgesteld. De stenen die de man in mijn handen legde, nadat ik mijn schoenen had uitgetrokken en mijn ogen had gesloten, waren enorm krachtig en dat lieten ze mij ook onmiddellijk weten. Terwijl ik de Aarde verliet (een voordeel van mijn intergalactische opleiding is dat ik gemakkelijk en snel kan uitreden), klonk de boodschap luid en duidelijk: 'Ik ben de Zon en de Maan. Ik kan alles aan!' Op het moment dat ik moe begon te worden van deze allesomvattende oer-kracht, werden er andere stenen aan mijn voeten en hoofdeind gelegd. Die gaven me onmiddellijk zachtheid, zo eigen aan de Liefde: 'Laat de tijd z'n gang gaan...Ontspan... wees lief voor jezelf...'

Toen ik na afloop in de gangen achter mijn begeleider aanliep (Amy's healing was intussen in volle gang) bleef ik voor een stuk in trance en bevond ik mij niet langer in Limburg maar in het oude Egypte van Atlantis en Lemurië. En wanneer de man die ik volgde vervolgens de zware houten deuren opende naar nog een andere kamer, was de herinnering compleet. Hoe vertrouwd voelde dit... Hoeveel respect, dankbaarheid en vertrouwen hing hier nog steeds in de lucht... Dit hadden wij destijds vele malen gedaan. Op precies diezelfde bescheiden manier.

Er overviel mij een soort heiligheid. Dat overkomt me wel vaker als ik resoneer met het eeuwige veld van vol-ledigheid waaruit alles voortvloeit, noem het God, Spirit, Natuur of wat je maar wil. Nadien, toen ik met onze lieve vrouwelijke gids als laatste over het binnenplein liep, voelde ik mijn hart overstromen van liefde en kreeg ik zo'n geweldige krop in mijn keel... Ik wist gewoon dat al deze mensen elkaar al heel lang kenden en een soort pact met elkaar hadden gesloten, en in stilte bedankte ik hen allen uit de grond van mijn hart.

Ik verzonk in gedachten. Hoe mooi is het, hoe ontzettend bijzonder, dat wij allen hier samen waren gekomen. Jazeker, om Amy te kunnen bijstaan in haar opdracht maar ook om onszelf te bekrachtigen. Wij allen hebben immers een opdracht en hoe die ook luidt, het heeft altijd te maken met een terugkeer naar ons ware Zelf, ja, een terugkeren naar het Paradijs in onszelf. Pas als we daarin slagen, zal dat Paradijs hier ook op Aarde weer kunnen opbloeien en groeien.

Hoe belangrijk is het om vandaag opnieuw te gaan begrijpen hoe de grote mechanismen – de Grote Verhalen - van dit leven ons dagelijkse 'zijn' beïnvloeden en bepalen.

Hoeveel mooie zaken de wetenschap

ons reeds heeft mogen bijbrengen: zij is destijds een weg ingeslagen die uiteindelijk alleen maar tot destructie leiden kan. Niets is immers zinloos of toevallig (ontstaan). Deze visie creëert angst en het is dan ook niet verwonderlijk dat de angst, in deze huidige tijd van onzekerheid, bij velen de bovenhand krijgt. Gelukkig zijn er ook velen die uit eigen ervaring putten. Zij weten dat alles uit levend licht, puur bewustzijn en onvoorwaardelijke liefde bestaat. En hun getuigenissen dragen ertoe bij om over alles wat tegenwoordig gebeurt in alle rust te blijven spreken. Misschien lijkt dit onbelangrijk maar dat is het niet.

En kijk, ieder van ons doet dat op zijn/haar unieke manier. Wist je bijvoorbeeld dat er tegenwoordig ook vlijtig wordt gewerkt aan een heuse website voor/over Amy? Die zal over niet al te lange tijd online komen te staan. Ikzelf voelde mij dan weer geroepen om uitgerekend op Paasdag mijn persoonlijke paasverhaal openbaar te zetten op mijn Facebook. Alle kleine beeftjes helpen, daarvan ben ik rotsvast overtuigd. Rome werd ook niet in één dag gebouwd.

Vandaag bevinden wij ons in een verandering van tijdperk. Na het mannelijk denken (logica) dat het vrouwelijk denken (intuïtie) als minderwaardig bestempelde, is het vrouwelijk denken weer stilaan terug van weg geweest. Het is echter niet de bedoeling dat dit soort denken de overhand zal nemen. Beide denkvormen zijn evenredig belangrijk en worden best niet opgesplitst. Zoals alles in de natuur, leidt samenwerking tot harmonie: een samenleving waarin plaats is voor iedereen.

De verhalen waarin we zolang hebben geloofd dat ze ons als het ware hebben gehypnotiseerd, worden hier en daar al vervangen door nieuwe verhalen die in wezen zo oud als de mens zelf zijn. Ik ben erg blij dat ik als nieuwe verhalen-verteller steeds meer gelijkgestemde zielen en bondgenoten – zoals Amy – mag ontmoeten.

Nu ik er zo over nadenk: ik ben erg blij dat Kristin mij de gelegenheid gaf/geeft om dit alles met jullie te delen in dit tijdschrift. Wie jullie ook zijn en waar jullie je ook bevinden: doorheen de zwarte letters van dit schrijven, ontwaar ik op de witte achtergrond de contouren van jullie mooie gezichten. Wat anders dan andere 'vormen' van mijzelf zijn jullie? Wat anders dan hetzelfde wezen zijn wij, en toch zo uniek? Welke opvattingen we er allemaal ook op nahouden, welke religie we ook aanhangen, wat voor nationaliteit, kleur of geslacht: het doet er niet toe als we ons samen maar herinneren dat wij allen, en alles, met elkaar verbonden zijn.

Ik wens jullie mooie, inspirerende dagen,

Ilse Wanten
www.ilsewanten.com

'Voordat de ziel kan zien, moet de innerlijke harmonie worden bereikt,
en moeten onze aardse ogen blind worden voor alle illusie.'

Helena P. Blavatsky